

'DAPHNE' Pracownia Architektury Krajobrazu
Agata Wawrzynek
ul. Okopowa 45 m. 123
01-059 Warszawa

Remont i rewaloryzacja alejek parkowych i zieleni wokół Pałacu Myślewickiego w Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie

Dz. ew. nr 6/3 i 8, obręb nr: 5-06-15, Dz. Śródmieście M. St. Warszawy

Projekt zamienny

Zamawiający:
Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie
ul. Agrykoli 1
00-460 Warszawa

Autorzy:

Paweł Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Zuzanna Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Agata Wawrzynek, mgr inż. arch. krajobrazu

Mieczysław Śnieciński, mgr inż. upr. St. 209/76

Warszawa, marzec 2018 r.

CZĘŚĆ OPISOWA:

1. Informacje wstępne.
 - 1.1. Dane podstawowe.
 - 1.2. Materiały wyjściowe.
 - 1.3. Przedmiot opracowania.
 - 1.4. Lokalizacja terenu opracowania.
 - 1.5. Ochrona zabytków.
2. Opis projektu.
 - 2.1. Stan istniejący.
 - 2.2. Założenia projektowe.
 - 2.3. Projekt układu roślinności.
 - 2.4. Rozmieszczenie małej architektury ogrodowej.
 - 2.5. Projekt rewaloryzacji dróg i ścieżek parkowych i wykonanie wgłębnika.

Oświadczenie projektantów o zgodności projektu z przepisami i wiedzą techniczną.

Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia – Część drogowa.

CZĘŚĆ RYSUNKOWA:

1. Mapa do celów projektowych, skala 1:500 (oryginał w egz. nr 1).
2. Plan zagospodarowania terenu, skala 1:500, rys. nr Z-01-Z.
3. Projekt układu roślinności i małej architektury ogrodowej, skala 1:200, rys. nr Z-02-Z.
4. Rewaloryzacja dróg i ścieżek parkowych, skala 1:200, rys. nr Z-03-Z.
5. Przekroje konstrukcyjne nawierzchni, skala 1:10, rys. Z-04-Z.

Załącznik:

1. Projekt automatycznego nawadniania zieleni, opracowanie: mgr inż. arch. kraj. Joanna Krasucka.

1. Informacje wstępne.

1.1. Dane podstawowe.

Obiekt:

Ogród Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie, ul. Agrykoli 1, 00-460 Warszawa.

Inwestor:

Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie, ul. Agrykoli 1, 00-460 Warszawa.

Jednostka projektująca:

'DAPHNE' Pracownia Architektury Krajobrazu Agata Wawrzynek, ul. Okopowa 45 m 123, 01-059 Warszawa.

1.2. Materiały wyjściowe.

- Umowa Nr 21/02/2018/K, z dnia 15 luty 2018 r.
- Mapa sytuacyjno-wysokościowa do celów projektowych wykonana w sierpniu 2017 r. przez: Usługi Geodezyjno - Kartograficzne Stanisław Skubiszewski, 00-718 Warszawa ul. Czerniakowska 71 pok.309
- Inwentaryzacja drzew i krzewów opracowana w sierpniu 2012 r. przez Elżbieta Rymkiewicz-Młodkowska "Zaczarowany Ogród", 02-778 Warszawa, ul. F. Płaskowickiej 44 l. 232.
oraz „Waloryzacja zieleni w otoczeniu Pałacu Myślewickiego na terenie Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie” opracowana przez arch. krajobrazu Roberta Jancelewicza w sierpniu 2017 r.
- Sprawozdanie z badań archeologicznych w Ogrodzie Myślewice Etap II badań, opracowane przez Pracownię Archeologiczno -Konserwatorską NATFARRI, Warszawa 2016.
- Opinia konserwatorska dotycząca historycznego układu przestrzennego Północno Wschodniej części Parku Łazienkowskiego w Warszawie ze szczególnym uwzględnieniem Ogrodu przy Pałacu Myślewickim, autor: doc. dr Andrzej Michałowski, sierpień 2017 r.
- Projekt remontu i rewaloryzacji alejek parkowych i zieleni wokół Pałacu Myślewickiego w Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie, wrzesień 2017 r.
- Wytyczne i uzgodnienia z Inwestorem.

1.3. Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest projekt zamienny remontu i rewaloryzacji alejek parkowych i zieleni wokół Pałacu Myślewickiego w Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie w zakresie: układu i doborów gatunkowych roślinności, projektu rewaloryzacji nawierzchni istniejących dróg i ścieżek wraz z korektą ich układu, rozwiązań wysokościowych i konstrukcji nawierzchni oraz projektu nawodnienia zieleni na terenie opracowania.

1.4. Lokalizacja terenu opracowania.

Teren opracowania obejmuje fragment ogrodu wokół Pałacu Myślewickiego Muzeum Łazienki Królewskie, o powierzchni 5930 m², położony w północno-wschodniej części Parku Łazienkowskiego obejmujący obszar działki ew. nr 8 i fragment działki 6/3, obręb nr: 5-06-15, Dz. Śródmieście M. St. Warszawy.

1.5. Ochrona zabytków.

Zespół pałacowo- parkowy Łazienki Królewskie w Warszawie został wpisany do rejestru zabytków Miasta Stołecznego Warszawy pod nr rejestru 2/1 1 lipca 1965 r. na mocy Decyzji w Sprawie Wpisania Dobra Kultury do Rejestru Zabytków na podstawie art. 5 pkt 1 art. 8 ust.1 pkt. 2 i art. 14 ust. 1 pk.t 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 o ochronie dóbr kultury i o muzeach) Dz. U. nr 10, poz.48 i z 1983 r. nr 38, poz. 173) oraz art.104 kpa.

2. Opis projektu.

2.1. Stan istniejący.

Historyczny ogród przy Pałacu Myślewickim, położony od strony południowej, obejmuje według planu inwentaryzacji wykonanej w 2012 r. dwie kwatery A49 i A 50. Kwatery te rozdziela ścieżka parkowa, wprowadzona po II wojnie światowej, biegnąca od Podchorążówki do folwarku. Natomiast zleconymi pracami projektowymi została objęta kwatera A50 oraz fragment kwatery A49. Na to, że pierwotnie była to jedna kwatera ogrodowa wskazują analizy planów archiwalnych, jak i wyniki badań archeologicznych, które ujawniły w kwaterze A 49 – fundamenty woliery, a w kwaterze A 50 – studnie ogrodową.

W kwaterze A50, rośnie 138 drzew ok. 20 gatunków i ich odmian oraz 55 grup krzewów 14 gatunków i ich odmian. Duża część tych drzew i krzewów została posadzona po wojnie.

To bogactwo przypadkowych roślin i zmieniające się systemy pielęgnowania nie uwzględniające historycznych uwarunkowań przestrzeni i dążenie do ujednolicenia charakteru parku zacierało jego walory estetyczne i stało się obcym elementem w Królewskim Ogrodzie.

Układ końca wieku XIX-tego tej części parku zachował się niewiele zmieniony do końca II Wojny Światowej. Dopiero w latach 1960 zmieniono układ niektórych alei, także w otoczeniu Pałacu Myślewickiego. Wprowadzono nową aleję „na skróty” od Podchorążówki do folwarku, formalnie rozdzielając ogród Myślewicki i nadając jej równorzędne znaczenie jak dla innych alei w parku. Nie rozumiano, że w kwaterach parkowych, jak były wtedy, to alejki, kręte, czy się wijące, a nie proste dukty, gdyż pozostała tylko barokowa geometryczna konstrukcja układu parku, a wnętrza kwaterek parkowych uległy całkowitej przemianie. Geometria ścieżek i placów jest zniekształcona, obrzeża w wielu miejscach są szczątkowe lub ich brak.

2.2. Założenia projektowe.

Głównym założeniem jest zaprojektowanie otoczenia pałacu Myślewickiego i utworzenie na tym terenie '*Ogrodu księcia Józefa Poniatowskiego*'.

Przed przystąpieniem do projektowania zespół autorski zapoznał się z 'Opinią konserwatorską dotyczącą historycznego układu przestrzennego północno wschodniej części Parku Łazienkowskiego w Warszawie ze szczególnym uwzględnieniem ogrodu przy Pałacu Myślewickim' wykonaną przez doc. dr Andrzeja Michałowskiego. Po analizie materiałów, w porozumieniu z Inwestorem zdecydowaliśmy się oprzeć projekt na 'Planie Łazienek i Belwederu, Williama Lindleya z 1896 r. fragment z otoczeniem Pałacu Myślewickiego' (Ryc. 12 w opracowaniu doc. dr Andrzeja Michałowskiego).

Geometrię układu ścieżek i wnętrz, proponuje się uporządkować w oparciu o oś kompozycyjną wychodzącą ze środka elewacji południowej Pałacu. W związku z tym zmieniono sztywny układ dróg na drogi swobodnie ukształtowane wzdłuż roślinności, kręte i wijące. Przy projektowaniu układu komunikacyjnego wzięto też pod uwagę konieczność likwidacji 'przedeptu' funkcjonującego wzdłuż muru folwarku. Korzystają z niego głównie użytkownicy przedszkola znajdującego się na terenie Parku. Po przebudowie będą oni musieli korzystać z nowych ścieżek, które tylko nieznacznie wydłużają drogę do przedszkola.

Z punktu widzenia dydaktyki muzealnej, powinno być możliwe wykorzystanie pomysłu dostawianych schodów do okien porte-fenêtre, tak aby w pewnych okolicznościach publiczność muzealna mogła z Pałacu wyjść bezpośrednio do ogrodu, a ogród mógł być przedłużeniem wydarzenia we wnętrzach muzealnych lub niezależnych od nich samodzielnych spotkań. W związku z tym zaprojektowano dość szerokie ścieżki bezpośrednio przy elewacji południowej i wokół owalnego gazonu.

Na osi Pałacu od strony ogrodu zaprojektowano trawnik gazonowy w kształcie elipsy. W tej chwili ta część parku jest bardzo mocno zarośnięta. Rośnie tu wiele drzew w różnym wieku i bardzo dużo krzewów. Tworzą one ciemne, nie zachęcające do korzystania wnętrza.

Żeby to zmienić trzeba usunąć część drzew i większość krzewów. Powstanie w ten sposób kameralne wnętrze otwierające widoki na cały ogród. Nawiązując do epoki księcia Józefa Poniatowskiego dobrze by było przeobrazić dzisiejszy układ roślinności na układ klombowy. Ze względu jednak na długoletnią inną kompozycję roślinną trudno będzie od razu przekształcić teren i przeobrazić go w układ klombowy. Będzie to wymagała kilku lat stopniowych zmian w kształtowaniu, pielęgnowaniu i dosadzaniu roślin.

Prace archeologiczne przeprowadzone na tym terenie odkryły fundamenty woliery i fragmenty studni. Na tym etapie nie będą one elementami kompozycji ogrodowej i dlatego w projekcie układu komunikacyjnego nie uwzględniono dojść do nich. Układ ścieżek zaprojektowano w taki sposób, aby w przyszłości była możliwość rozszerzenia opracowania drogowego i zaprojektowania dojść do tych obiektów.

2.3. Projekt układu roślinności.

2.3.1. Ochrona istniejących drzew.

Zasady ochrony istniejących drzew opisano w części drogowej p. 2.5.3. „Zabezpieczenie drzew na czas budowy”.

2.3.2. Projektowana roślinność.

W sąsiedztwie Pałacu zaprojektowano rośliny bardziej ozdobne, z pięknymi kwiatami a im dalej tym roślinność przechodzi w układ bardziej swobodny o charakterze naturalistycznym.

Znaczna część ogrodu jest gęsto zadrzewiona. W związku z tym w projekcie nie wprowadzono nasadzeń drzew z gatunków, które po kilkunastu latach osiągnęły by duże rozmiary. Istniejące zadrzewienia zostały uzupełnione przez posadzenie kilkunastu drzew derenia kousa. Gatunek ten nawet po kilkunastu latach osiągnie niewielkie wymiary. Istniejące drzewa zostały posadzone zarówno grupami krzewów takimi jak kalina czy hortensje w różnych odmianach jak i bylinami, które pokryją tereny zacienione czy półcieniste, na których ze względu na warunki nie można założyć trawników. Z bylin okrywowych zaprojektowano zwarte kobierce z derenia kanadyjskiego, bodziszka himalajskiego czy bluszczu pospolitego. Wśród tych zwartych nasadzeń proponuje się grupy tawułki japońskiej, dejmante niebieskiej i pióropusznika strusiego.

Nawiązując do historycznych elementów XIX - wiecznych ogrodów w projekcie podjęto próbę odtworzenia układu klombowego. Ze względu na istniejący układ drzew nie można otrzymać regularnych kulistych czy owalnych w zarysie poziomym grup roślinnych. Poprzez zaprojektowanie posadzenia istniejących drzew grupami krzewów o różnej wielkości, od najwyższych w środku do najniższych na brzegach nawiązano do kompozycji typowej dla klombów. Zaprojektowany układ krzewów w klombach tworzy grupy w miarę swobodne, nawiązujące do naturalnych grup roślinnych.

Na osi Pałacu od strony południowej został zaprojektowany gazon w formie elipsy. Ze względu na bliskość tego terenu z Pałacem trawnik ten powinien spełniać wymogi trawnika gazonowego o wysokich walorach dekoracyjnych.

Trawniki we wschodniej części ogrodu może składać się z mieszanki traw dla trawników parkowych, która nie wymaga już tak częstego i niskiego koszenia.

W północnej części tego trawnika posadzono grupę róż odmiany 'Aurora Poniatowska' dla podkreślenia związków z rodziną Poniatowskich. W tej części ogrodu będzie ona miała dobre warunki żeby dobrze rosła i pięknie kwitła, bo jest to teren z jednej strony osłonięty a z drugiej nasłoneczniony.

Na całym terenie ogrodu zaprojektowano posadzenie w dużych grupach roślin cebulowych kwitnących wczesną wiosną takich jak krokusy o żółtych i niebieskich kwiatach, śnieżyczki i narcyze oraz niebiesko kwitnące cebulice.

Pod istniejącym rzędem kasztanowców, rosnących wzdłuż muru oddzielającego ogród od części folwarku, ze względu na panujące warunki, duże zacienienie zaprojektowano pozostawienie tego terenu w tak zwanym 'czarnym ugorze'.

2.3.2.1. Wykaz projektowanych roślin:

Wykaz projektowanych gatunków drzew i krzewów:

Drzewa liściaste – łącznie 16 szt:

1. Cornus kousa- dereń kousa 16 szt.

Krzewy liściaste - łącznie 70 szt.:

2. Viburnum plicatum 'Mariesii' – kalina japońska 'Mariesii' 17 szt.

3. Hydrangea paniculata 'Limelight' – hortensja bukietowa 'Limelight' 26 szt..

4. Hydrangea macrophylla 'Endless Summer' – hortensja ogrodowa 'Endless Summer' 11 szt.

5. Hydrangea quercifolia 3 szt.

6. Rosa damascena aurora – róża 'Aurora Poniatowska' 13 szt.

Pnącza:

7. Hydrangea anomala subsp. petiolaris 3 szt.

Byliny i okrywowe łącznie: 10 011 szt.

C.c. Cornus canadensis – dereń kanadyjski (rozstaw 25x25 cm) 100 szt.

D.c. Deinanthe caerulea – dejnante niebieska (rozstaw 25x25 cm) 50 szt.

D.f. Dryopteris filix-mas – nercznica samcza (rozstaw 50x50 cm) 357 szt.

E. Epimedium x rubrum - epimedium czerwone (rozstaw 25x25 cm) 1536 szt.

H.h. Hedera helix – bluszcz pospolity (rozstaw 25x25 cm) 2825 szt.

H. Hosta 'Blue Angel' - funkia 'Blue Angel' - (rozstaw 25x25cm) 705 szt.

M.s. Matteuccia struthiopteris – pióropusznik strusi (rozstaw 50x50 cm) 470 szt.

P. Pachysandra terminalis – runianka japońska (rozstaw 25x25) 3968 szt.

Rośliny cebulowe łącznie: 3485 szt.

(swobodny rozstaw, sadzone grupowo)

Cr. Crocus sp. – szafan odm. fioletowa 500 szt.

Cr. Crocus sp. – szafan odm. żółta 500 szt.

Ga.n. Galanthus nivalis – śnieżyczka przebiśnieg 1000 szt.

Sc.s. Scilla siberica – cebulica syberyjska 985 szt.

N. Narcissus - narcyz 500 szt.

Łącznie byliny, okrywowe oraz rośliny cebulowe: 13 496 szt.

Łącznie powierzchnia projektowanych rabat 1678,3 m²

2.3.2.2. Trawniki - łączna powierzchnia 1562,9 m²

Trawniki gazonowe: 150,0 m².

Mieszanka o wysokich walorach dekoracyjnych (nisko koszona), gęstość wysiewu 25 g/1 m².

Proponowany skład mieszanki:

- życica trwała 25%

- kostrzewa czerwona rozłogowa 30%

- kostrzewa owcza 20%

- wiechlina łąkowa 20%

- mietlica rozłogowa 5%

Trawniki parkowe istniejące i do renowacji – pow. całkowita: 1412,9 m².

W projekcie przyjęto 50% powierzchni trawników do renowacji.

Mieszanka na trawniki (również w miejscach cieniistych), gęstość wysiewu 25g/1 m².

Proponowany skład mieszanki:

- życica trwała 20%
- śmiałek darniowy 10%
- kostrzewa czerwona rozłogowa 30%
- kostrzewa czerwona kępowa 30%
- wiechlina łąkowa 10%

Rozwiązania projektowe przedstawiono na rysunku Z-02-Z.

2.3.2.3. Uprawa i warunki sadzenia

Sadzenie drzew liściastych

Drzewa formy naturalne, balotowane, należy sadzić w doły o średnicy i głębokości 1,0/0,7 m zaprawianych ziemią urodzajną w całej objętości.

Parametry sadzonych drzew:

- wysokość drzew 2,5-3,0 m
- dwa razy szkółkowane,

W pobliżu pni drzew rosnących i nowo projektowanych, należy pozostawić przestrzeń bez obsadzeń – 1m².

Wokół posadzonych drzew uformować misy i wyściółkować korą drzew iglastych warstwą 5 cm.

Po posadzeniu drzewa wymagają podlania wodą w ilości 20 l/szt.

Sadzenie krzewów liściastych

Na powierzchniach przewidzianych do nasadzeń krzewów należy wymienić ziemię na urodzajną warstwą grubości 15 cm. Krzewy należy sadzić, w szachownicę zachowując rozstawy między roślinami wg oznaczenia na rysunku projektu zieleni.

Krzewy małe z pojemników C2 – C3, a duże z C5 lub C7,5 należy sadzić w doły o średnicy i głębokości 0,3 m z zaprawą dołów całkowitą.

Parametry sadzonych krzewów:

- powinny mieć minimum trzy pędy z typowymi dla odmiany rozgałęzieniami,
- dwa razy szkółkowane.

Wokół posadzonych krzewów uformować misy i wyściółkować korą drzew iglastych warstwą 5 cm.

Krzewy po posadzeniu nie wymagają cięcia. Po posadzeniu krzewy wymagają podlania wodą w ilości 10 l/szt.

Sadzenie bylin

Na powierzchniach przewidzianych do nasadzeń bylin należy wymienić ziemię na urodzajną warstwą grubości 15 cm. Byliny należy sadzić, w szachownicę zachowując rozstawy między roślinami wg oznaczenia na rysunku projektu zieleni.

Byliny powinny być z pojemników P 9, P11/C 1.

Po posadzeniu rośliny należy podleć wodą w ilości 40 l/1 m².

Sadzenie roślin cebulowych

Rośliny cebulowe należy sadzić w dużych grupach po 500 -1000 szt. (narcyzy 50 – 200 szt.) w swobodnej rozstawie zarówno w sąsiedztwie krzewów jak i bezpośrednio w trawniku.

Dostarczone sadzonki powinny być zgodne z normą PN-R-67023 [3] i PN-R-67022 [2], właściwie oznaczone, tzn. muszą mieć etykiety, na których podana jest nazwa łacińska, forma, wybór, wysokość pnia, numer normy.

Materiał szkółkarski roślin ozdobnych musi być czysty odmianowo, wyprodukowany zgodnie z zasadami agrotechniki szkółkarskiej. Rośliny powinny być zdrewniałe, zahartowane oraz prawidłowo uformowane z zachowaniem charakterystycznych dla gatunku i odmiany pokroju, wysokości, szerokości i długości pędów a także równomiernego rozkrzewienia i rozgałęzienia.

Powinny być zachowane odpowiednie proporcje między pnem i koroną oraz między podkładką dobrze z nią zrośniętą częścią szlachetną.

Materiał musi być zdrowy, bez śladów żerowania szkodników, uszkodzeń mechanicznych, objawów będących skutkiem niewłaściwego nawożenia i agrotechniki oraz bez odrostów podkładki poniżej miejsca szczepienia. System korzeniowy powinien być dobrze wykształcony, nie uszkodzony, odpowiedni dla danego gatunku, odmiany i wieku rośliny. Bryła korzeniowa powinna być dobrze przerośnięta i odpowiednio duża w zależności od gatunku, odmiany i wieku rośliny, bryły korzeniowe powinny być zabezpieczone tkaniną, rozkładającą się najpóźniej w ciągu półtora roku po posadzeniu, nie mającą ujemnego wpływu na wzrost roślin.

Rośliny pojemnikowe powinny posiadać silnie przerośniętą bryłę korzeniową i być uprawiane w pojemnikach o pojemności proporcjonalnej do wielkości rośliny. Roślina musi rosnąć w pojemniku minimum jeden sezon wegetacyjny, ale nie więcej niż dwa sezony.

Na obszarach projektowanych roślin okrywowych i bylin należy wymienić warstwę ziemi o grubości 15 cm na urodzajną ziemię, zaleca się zastosować mieszankę kompostu z ziemią piaszczysto-gliniastą. Nie stosować podłoży torfowych lub zawierających więcej niż 50 % próchnicy.

W sąsiedztwie drzew, ze względu na ich korzenie, roboty związane z wymianą ziemi należy wykonywać za pomocą łopat, bez użycia sprzętu mechanicznego na pozostałym terenie można mechanicznie zebrać wierzchnią warstwę ziemi, następnie teren wyrównać i rozłożyć warstwę ziemi urodzajnej i znów teren wyrównać.

Pod drzewa i krzewy zaprawianie dołów wykonać zgodnie z przedmiarami.

Zakładanie trawników

Przed założeniem trawników należy teren oczyścić ze śmieci i gruzu. Następnie wymienić warstwę ziemi urodzajnej grubości 10 cm. Ziemię tę należy przekopać, wygrabić i uwałować gładkim wałem. Wsiać mieszankę traw dywanowych i jeszcze raz uwałować. Po założeniu trawników cały teren należy dobrze podlać.

Mechaniczną uprawę gleby (małym sprzętem) przyjęto na 80%, a ręczną na 20% powierzchni.

Pielęgnacja w po posadzeniu

Poniżej podano czynności, jakie należy wykonać w ramach zabiegów pielęgnacyjnych w okresie jednego sezonu wegetacyjnego.

Pielęgnacja drzew liściastych

- pielenie chwastów, usuwanie odrostów korzeniowych lub 'dzików',
- spulchnianie ziemi wokół drzew oraz poprawianie mis - 4 krotne,
- zasilanie nawozami mineralnymi - 1 krotne;
- przycinanie koron, usuwanie kwiatostanów lub owocostanów - 1 krotne;
- podlewanie – według potrzeb
- wymiana uschniętych lub silnie uszkodzonych egzemplarzy – 6%;

Pielęgnacja krzewów liściastych

- pielenie chwastów, usuwanie odrostów korzeniowych lub 'dzików',
- spulchnianie ziemi wokół krzewów oraz poprawianie mis - 4 krotne,
- zasilanie nawozami mineralnymi - 1 krotne;
- przycinanie koron oraz usuwanie kwiatostanów lub owocostanów 1 krotne;
- podlewanie – według potrzeb
- jesienne kopczykowanie, wiosenne rozgarnięcie kopczyków i wykonanie mis;
- wymiana uschniętych lub silnie uszkodzonych egzemplarzy – 6%.

Pielęgnacja bylin

- pielenie chwastów,
- spulchnianie ziemi wokół bylin,
- zasilanie nawozami mineralnymi - 1 krotne;
- przycinanie suchych liści oraz usuwanie kwiatostanów lub owocostanów 1 krotne;
- podlewanie – według potrzeb
- wymiana uschniętych lub silnie uszkodzonych egzemplarzy – 6%.

Pielęgnacja roślin cebulowych

- pielenie chwastów,
- zasilanie nawozami mineralnymi - 1 krotne;
- usuwanie kwiatostanów 1 krotne;
- podlewanie – według potrzeb
- wymiana uschniętych lub silnie uszkodzonych egzemplarzy – 6%.

2.4. Rozmieszczenie małej architektury ogrodowej.

W projekcie nie wprowadza się nowych, stałych elementów małej architektury parkowej. Proponowane jest ustawienie drewnianych ławek – 2 szt. w kolorze białym nawiązujących do historycznego umeblowania stosowanego w Parku Łazienkowskim (wg wzoru Inwestora).

Rozwiązania projektowe przedstawiono na rysunku Z-02-Z.

Paweł Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Zuzanna Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Agata Wawrzynek, mgr inż. arch. krajobrazu

2.5. Projekt remontu i rewaloryzacji alejek parkowych.

2.5.1. Istniejący stan zagospodarowania terenu.

Na terenie objętym opracowaniem znajduje się układ ścieżek mineralnych i ziemnych obramowanych obrzeżami stalowymi. Nawierzchnie te podlegają rozebraniu, a materiał z rozbiórki należy wywieźć poza teren inwestycji.

2.5.2. Komunikacja zewnętrzna.

Fragment parku objęty opracowaniem jest dostępny z terenu gospodarczego, tak zwanego Folwarku. Wjazd na teren parku jest dopuszczalny tylko dla samochodów obsługi.

2.5.3. Zabezpieczenie drzew na czas budowy.

Wszystkie drzewa i krzewy rosnące w odległości do 5.0 m od rejonu prowadzenia prac budowlanych oraz w rejonie poruszania się pojazdów o masie przekraczającej 1 tonę powinny być zabezpieczone przed urazami części nadziemnej oraz zagęszczeniem i zanieczyszczeniem gruntu w rejonie stref korzeniowych. Pnie drzew na czas budowy należy obłożyć deskami łączonymi ze sobą za pomocą sznura bądź drutu – w żadnym wypadku nie wolno wbijać w pień elementów mocujących (np. gwoździ czy wkrętów). Deski umieszczone wokół pnia zabezpieczanego drzewa muszą szczelnie do niego przylegać, wysokość oszalowania 150-200 cm, dolna część każdej deski musi być lekko wkopana w ziemię, oszalowanie należy przymocować opaskami z drutu lub taśmy stalowej, min. trzy na pniu (w odległości 40-60 cm od siebie), w miejscach, gdzie płaszczyzna desek nie przylega do pnia, powstałą przestrzeń między pniem i deskami należy wypełnić torfem lub jutą.

W obrębie koron należy maksymalnie ograniczyć poruszanie się pojazdów, nie wolno parkować, składować materiałów budowlanych, zwłaszcza kruszyw, betonu, cegieł oraz płynnych chemikaliów. Inne materiały wolno składować jedynie na paletach – czas składowania ograniczyć do minimum. Wszystkie prace prowadzone w zasięgu koron drzew należy wykonywać ręcznie. Powierzchnię wokół drzew należy pokryć 15-20 cm warstwą żwiru. W strefie narażonej na większe obciążenia (ruch pojazdów mechanicznych) warstwę żwiru należy przykryć prefabrykowanymi płytami betonowymi.

Zasięg korony można ograniczyć częściowo na czas budowy poprzez odgięcie cieńszych gałęzi ku górze. Grubsze gałęzie kolidujące z pracami można również odgiąć ku górze i podwiązać szeroką taśmą ogrodniczą do wyższych konarów lub pnia. Pod żadnym pozorem nie wolno ciąć zdrowych konarów i gałęzi.

Przy wykonywaniu prac związanych z wykopami w sąsiedztwie drzew ich korzenie nie powinny pozostawać odkryte – prace w wykopach otwartych powinny być prowadzone stopniowo – odcinki wykopów powinny być na tyle krótkie, aby możliwe było ich wykopanie i zasypianie w ciągu jednego dnia. W przeciwnym razie Wykonawca jest zobowiązany wykonać ekran korzeniowy.

Korzenie drzew nie powinny być również wstrząsane, wyszarpywane bądź naruszane. Należy je ciąć prostopadle do osi bez wrywania fragmentów drewna. Powierzchnia cięcia musi być równa i możliwie najmniejsza. Cięcie powinno być wykonywane ostrym narzędziem ogrodniczym. Nie wolno używać do tego celu łopat i narzędzi budowlanych.

Konieczność usuwania kolidujących korzeni większych od 10 cm należy uzgodnić z inspektorem nadzoru ds. zieleni (prace musi prowadzić osoba posiadająca odpowiednie uprawnienia – park pod ochroną konserwatorską). Bezwzględnie zakazane jest usuwanie korzeni centralnych – podtrzymujących statykę drzewa.

W przypadku konieczności pozostawienia odkrytego wykopu przez kilka dni w bliskim sąsiedztwie drzewa (do 2m) strefę korzeniową drzewa należy zabezpieczyć trwałym ekranem korzeniowym z desek.

2.5.4. Rozbiórki.

Na terenie objętym opracowaniem przewiduje się rozebranie istniejących nawierzchni wraz z podbudową i obrzeżami stalowymi. Gruz z rozbiórki należy wywieźć na zwalnię.

- rozbierane nawierzchnie: 599,3 m²

- rozbiórki obrzeży: 378,5 m

2.5.5. Opis projektowanej inwestycji.

2.5.5.1. Rozwiązanie sytuacyjne.

Opracowaniem objęto ścieżki i place w otoczeniu Pałacu Myślewickiego.

Szerokości ścieżek 1,8 – 4,0 m wg rysunku Z-03-Z.

Nawierzchnia włączane są sytuacyjnie i wysokościowo do sąsiadujących istniejących nawierzchni ścieżek i dróg parkowych.

Pozostawia się istniejącą opaskę z płyt kamiennych przy elewacjach Pałacu Myślewickiego.

Przełożenia wymagają fragmenty opaski wykonane z kostki granitowej o łącznej powierzchni 30,5 m².

2.5.5.2. Rozwiązanie wysokościowe i odwodnienia.

Wysokościowo dowiązano się do rzędnych istniejących ścieżek okalających projektowany teren oraz opasek kamiennych przy elewacjach Pałacu Myślewickiego.

Wysokościowo trzymano się rzędnych istniejącego terenu, projektując nawierzchnie ścieżek podniesione w stosunku do istniejącego terenu 5 – 15 cm, tak aby zapewnić prawidłowe odwodnienie projektowanych nawierzchni.

Spadki podłużne w granicach dopuszczalnych, spadki poprzeczne jednostronne 2%.

We wszystkich punktach charakterystycznych podano rzędne projektowane.

2.5.5.3. Nawierzchnie alejek parkowych – łączna powierzchnia: 1018,8 m².

Na omawianym terenie projektuje się nawierzchnie mineralne utwardzone z mieszanek granitowych na podbudowie dla ścieżek typowo pieszych. Nawierzchnia tego typu jest nawierzchnią przepuszczalną, nietoksyczną i trwałą. Na projektowanej nawierzchni należy formować spadki poprzez jednostronne 2,0%. (patrz sytuacja - rys. nr Z-03-Z).

Kolor nawierzchni należy ustalić z Inwestorem.

2.5.5.4. Korytowanie pod nawierzchnie.

Korytowanie pod nawierzchnie wynika z potrzeby pogłębienia istniejących koryt o nawierzchni gruntowej oraz korytowania pełnego na pozostałym terenie, wynikające z korekty przebiegu ścieżek.

Ziemie żyzną z korytowania pełnego na terenie trawników można wykorzystać pod zakładane trawniki, natomiast pozostałą wywieźć na zwalisk.

Korytowanie w pobliżu istniejących drzew należy wykonać ręcznie.

Materiały budowlane, głównie kruszywa dostarczone będą samochodami w miejsce wskazane przez Inwestora, natomiast na terenie budowy przemieszczane ładowarkami małowagarytowymi. Niedopuszczalne jest przepychanie materiału po powierzchni terenu.

Należy ograniczyć do minimum operacje związane z przemieszczaniem, ładowaniem i rozładowaniem kruszyw.

Korytowanie policzono w przedmiarze robót.

2.5.5.5. Nawierzchnia mineralna wzmocniona – 532,6 m²

Konstrukcja nawierzchni:

- warstwa górna grub. 4 cm: kruszywo granitowe 0/8 mm
- warstwa dolna grub. 6 cm: kruszywo mineralne 0/16 mm
- podbudowa warstwa górna grub. 12 cm: kruszywo mineralne 0/31,5 mm
- podbudowa warstwa dolna grub. 15 cm: kruszywo kamienne 0/80 mm
- podsypka piaskowa grub. 10 cm

2.5.5.6. Nawierzchnia mineralna piesza – 486,2 m²

Konstrukcja nawierzchni:

- warstwa górna grub. 4 cm: kruszywo granitowe 0/8 mm
- warstwa dolna grub. 6 cm: kruszywo mineralne 0/16 mm
- podbudowa grub. 15 cm: kruszywo mineralne 0/31,5 mm
- podsypka piaskowa grub. 5 cm

W otoczeniu świerka przy elewacji pałacu wykonać tylko warstwy górne bez korytowania!

2.5.5.7. Obramowanie nawierzchni wzmocnionej – 127,0 mb

Nawierzchnię obramowano płaskownikiem stalowym 10x120 mm kotwiczonym co 100 cm przyspawanymi do płaskownika żebrowanymi kotwami stalowymi średnica 12 mm, długość 400 mm w fundamencie betonowym z betonu B-15 o wymiarach 30x30x35 cm.

Fundamenty można wylewać na bieżąco na budowie, ewentualnie ustawić prefabrykaty.

Obrzeże na łukach gięte zgodnie z krawędziami ścieżek.

Rozwiązania projektowe przedstawiono na rysunku Z-03-Z i przekroju Z-04-Z.

2.5.5.8. Obramowanie nawierzchni pieszej – 377,2 mb

Nawierzchnię obramowano płaskownikiem stalowym 10x120 mm kotwiczonym co 100 cm przyspawanymi do płaskownika żebrowanymi kotwami stalowymi średnica 12 mm, długość 300 mm w fundamencie betonowym z betonu B-15 o wymiarach 30x30x25 cm.

Fundamenty można wylewać na bieżąco na budowie, ewentualnie ustawić prefabrykaty.

Obrzeże na łukach gięte zgodnie z krawędziami ścieżek.

Rozwiązania projektowe przedstawiono na rysunku Z-03-Z i przekroju Z-04-Z.

W przypadkach gdy obramowania nawierzchni znajdują się bliżej niż 1,0 m od pni drzew nie należy wykonywać ich fundamentów, a w skrajnych przypadkach (wypiętrzone korzenie, pochylone pnie) należy zrezygnować z obramowań stalowych.

W takich sytuacjach należy również ograniczyć warstwy podbudowy oraz zrezygnować z jej nadmiernego zagęszczania.

Każdy przypadek należy traktować indywidualnie, a rozwiązania uzgadniać w nadzorach przy realizacji.

2.5.5.9. Przełożenie nawierzchni z kostki granitowej - 30,5 m².

W projekcie proponuje się przełożenie części opaski przy elewacji Pałacu Myślewickiego w celu uporządkowania układu, a szczególnie sytuacji wysokościowej.

Istniejąca opaska jest wykonana nie starannie, co w połączeniu z projektowaną nawierzchnią mineralną będzie wyglądało nie estetycznie.

2.5.5.10. Przepusty pod nawierzchniami.

Pod nawierzchniami ścieżek do przeprowadzenia instalacji nawadniających wykonać zgodnie z projektem nawodnień.

UWAGA:

Istniejące włazy i pokrywy uzbrojenia podziemnego znajdującego się w obrębie projektowanych nawierzchni należy wyregulować do rzędnych projektowanej nawierzchni.

Rozwiązania projektowe przedstawiono na planie w skali 1:200, rys. Z-03-Z oraz przekroju w skali 1:10 rys. Z-04-Z.

Mieczysław Śnieciński, mgr inż. upr. St. 209/76

DAPHNE
Pracownia Architektury Krajobrazu
Agata Wawrzynek
ul. Okopowa 45 m. 123
01-059 Warszawa

28 marzec 2018 r.

**OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW
O ZGODNOŚCI PROJEKTU
Z PRZEPISAMI I WIEDZĄ TECHNICZNĄ**

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z artykułem 20 punkt 4 Prawa Budowlanego oświadczamy, że niniejsza dokumentacja projektowa na zakres rzeczowy:

***„Projekt zamienny remontu i rewaloryzacji alejek parkowych i zieleni wokół
Pałacu Myślewickiego
w Muzeum Łazienki Królewskie w Warszawie”***

została wykonana zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej i jest kompletna z punktu widzenia celu, któremu ma służyć.

Paweł Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Zuzanna Bartman, mgr inż. arch. krajobrazu

Agata Wawrzynek, mgr inż. arch. krajobrazu

Mieczysław Śnieciński, mgr inż. upr. St. 209/76